

Читанка для всіх

13 червня
2019 року №6 (8)
Ціна 6,5 грн

корисні поради

Фото ukr.segodnya.ua.

● ЗОЛОТІ СЛОВА

**ЗАЛІЗНА ЛЕДІ
МАРГАРЕТ
ТЕТЧЕР:**

«Ніколи
не здавайтесь —
і побачите,
як здаються
інші»

Фото radiosvoboda.org.

с. 8 »

«ГОЛОС ЯНУКОВИЧА»

Олександр Пікалов тепер хоче пародіювати Зеленського

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** А про реальну кар'єру в політиці після перемоги товариша на президентських виборах зірка «Кварталу-95» каже коротко і категорично: «Боже збав!»

с. 9–11 »

Фото president.gov.ua.

«Щоб винести коровай із кухні, довелося... знямати двері»

● СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ

На Світланин весільний хліб італійці дивилися, як на рукотворне диво

с. 12–13 »

Фото з фейсбук-сторінки Світлани ЖУРАВЕЛЬ.

Лікар Євген Комаровський: «Добре, коли дитя влітку голе, босе і голодне...»

с. 3–4 »

Фото deki.guru.

**Увага:
конкурс!**

... Коли пенсія мала — надія на город і на кота!

Фото pinterest.com.

● **СТОПКАДР** У цих словах нашого читача Миколи Яворського — лейтмотив майже всіх ваших підписів до світлини трудівниці-бабусі з котом на спині

Олександр ЗГОРАНЕЦЬ,
головний редактор газети
«Читанка для всіх»

Від імені редакції хочеться лише додати: надія ще й на «Читанку для всіх», яка дарує здоров'я. Бо хіба не викликає усмішки у вас це фото? Отож, а сміх — це здоров'я!

І ми його пропонуємо. А ви у відповідь своїми підписами опромінюєте нас т-а-к-о-ю оздоровчою дозою іскрометного гумору, що хочеться ще більше вас чимось здивувати. Бо ж на сторінках «Читанки для всіх» — і перевірені корисні поради, і медичні та юридичні консультації, і неймовірні та водночас реальні життєві історії, і мудрі слова від відомих людей, рецепти суперсмачних страв, дитяча сторінка, схеми вишивок...

Тож будьмо й надалі разом. Зробіть, щоб наша газета знову приходила у ваш дім. Але не зволікайте — передплата закінчується. А виписати «Читанку для всіх» коштує усього 6,5 гривні на місяць. Це якихось пів буханця хліба. Переконали: духовний хліб, який ми даруємо на своїх сторінках, — не менш цінний...

Тепер повертаємось до світлини бабусі-трудівниці з вусатим воркотиком на спині. Читайте, радійте, по-білому заздріть і підпишіть наступного разу влучніше!

При пенсіях мізерних
Нам не до медицини.
Тож котик виручає,
коли «стріляє» в спину.

(Раїса КОБЧУК,
с. Борочиче Горохівського
району Волинської області).

Не хоче кіт мишей ловити:
він за життя їх стільки зжер...
Аби на пенсії прожити —
працює вже як масажер!
(Валерій НЕКРАСОВ,
м. Луцьк).

Кіт у мене — два в одному,
просто знахідка для дому.
Він хороший і ласкавий.
Є у нього пильні справи —
всіх мишей переловити
і хазяйці підсобити.
Просто диво, а не кіт —
Лікує він радикуліт!

(Галина ТЮТЮННИКОВА,
с. Сивашівка
Новотроїцького району
Херсонської області).

Хай вибачить пані —
немало їй літ:
Вже вкотре човпе її радикуліт!

“
**Виписати «Читанку
для всіх» коштує
усього 6,5 гривні
на місяць.**

В аптеку йти — зась,
бо немає «бабла»,
А від можновладців —
хіба лиш «бла-бла»...
Одна лише думка
ще тішить уяву:
Що кіт підлікує її на халяву!
(Валерій НЕКРАСОВ,
м. Луцьк).

Не беріть мене на кпини,
Я не ледар зовсім,
Розвиваю гнучкість спини
У бабусі Зосі.

(Микола ШОСТАК,
м. Луцьк).

Медична реформа в дії: гроші
«вироснуться» для пацієнта.
(Лариса СЕМКО,
с. Лобачівка
Горохівського району Волині).

Продовження на с. 15

**Читанка
для всіх**

корисні поради

Місячник

«Читанка для всіх»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою
відповідальністю «Газета «Волинь»

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович
Зареєстрована 31 серпня 2018 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі
газети «Волинь-нова»

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13

E-mail: chytanka77@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефонуйте: у примальню — (0332) 72-38-94,
з питань реклами — (0332) 77-07-70,
приватних оголошень — (0332) 72-39-32,
розповсюдження — (0332) 72-38-94.

ТЗОВ «Газета «Волинь» п/р 26008055520122
КБ «ПриватБанк», МФО 303440 ЄДРПОУ 02471695

Друк офсетний. Обсяг — 20 сторінок формату А-4
Передплатний індекс: 60780
Регістраційний номер
Серія KB №23544-13384P

Віддруковано: ТОВ «Видавничий Дім
«Високий Замок», м. Львів, вул. Героїв УПА, 65
Тел. (032) 2349007

Тираж 10 000 Замовлення №194

Вирушати на всілякі Гаваї зі своїми чадами варто лише після того, як їм виповниться п'ять років.

Фото 4mama.ua.

Мама хоче на море, тато — в гори, а малюку найкраще — в селі у бабусі!

● **СЕЗОН ВІДПУСТОК** Усі батьки прагнуть влітку оздоровити своїх дітей, втекти хоч на якийсь час із задущливого міста, відпочити. Хтось цілий рік заощаджує, щоб поїхати у відпустку до Туреччини чи Єгипту, хтось шукає гостинну садибу в Карпатах, щоб скористатися послугами «зеленого туризму»... Вам далека мандрівка «не світить»? Не переймайтеся, ваше любе чадо від цього не постраждає

Оксана КРАВЧЕНКО

«ДОБРЕ, КОЛИ ДИТЯ ВЛІТКУ ГОЛЕ, БОСІ І ГОЛОДНЕ...»

Так вважає Євген Олегович Комаровський, кандидат медичних наук, відомий педіатр, лікар вищої категорії, телеведучий. На його

думку, відпочинок «на морях» не має стосунку до оздоровлення, адже тривалі переїзди в спекотну пору, зміна клімату, громадське харчування, багатолюдні пляжі не тільки не сприяють зміцненню здоров'я, а, навпаки, несуть додаткові ризики.

Ідеальний відпочинок для дітей, які часто хворіють, — це село, надувний басейн з нагрітою на сонці колодязною водою, поруч купа піску. Замурзаний, в одних лише трусиках, малюк, який стрибає з води в пісок, бігає по травичці босоніж, дихає свіжим повітрям, а потім, зголоднілий, сам випрошує їжу, на думку доктора Комаровського, відновлює імунітет за 3—4 тижні.

Сучасні мобільні молоді люди зважуються їхати у відпустку навіть із кількома місячними немовлятами. Але педіатри вважають, що у дітей до року слабкі адаптаційні можливості організму, в них ще немає всіх необхідних щеплень, вони погано переносять переїзди, нову обстановку, тому відпочинок на морі і для малюка, і для батьків може стати серйозним випробуванням. Маленьким дітям краще відпочивати у своїй кліматичній зоні.

Ідеальний відпочинок для дітей, які часто хворіють, — це село, надувний басейн з нагрітою на сонці колодязною водою, поруч купа піску.

Продовження на с. 4

Початок на с. 3

Якщо родичів у селі нема і ви збираєтеся провести літо з малюком на дачі, важливо, щоб там були належні умови: якісна вода, побілена й чиста кімната без цвілі. Для дітей від року і старших потрібно мати можливість готувати супи, сирні і м'ясні страви. Головне — не порушувати звичний режим харчування, сну. До речі, якщо є захворювання бронхолегеневої системи, корисно відпочивати в лісовій місцевості, де багато хвойних дерев. Але не забудьте взяти засоби, які захистять від комарів, кліщів та інших комах. Зверніть увагу, чи в інструкції значиться, що ці репеленти не зашкодять дитині. Варто мати із собою такі препарати, як феністил-гель або псило-бальзам, що допомагають впоратися зі сверблячкою від укусів комах.

А В ДОРОЖНІЙ АПТЕЧЦІ — ПІВ АПТЕКИ...

Відпочивати на морському узбережжі найкраще з дітьми після п'яти років, коли імунітет у них більш-менш сформувався, вони вже не такі вразливі і хворіють рідше. У такому віці малюки розуміють, що таке «не можна», з ними набагато простіше не тільки на морі, але і під час тривалої поїздки.

Часто батьки скаржаться, що дітей «загойдує» в транспорті. Якщо є така проблема, значить, у малюка слабкий вестибулярний апарат. Подорожуючи автомобілем, треба якомога частіше робити зупинки, щоб походити, подихати. В аптеках є спеціальні препарати, які допомагають легше перенести поїздки. Зазвичай до 12—13 років організм навчається справлятися із таким випробуванням.

Звісно, дітям корисно дихати морським повітрям, але це не означає, що вони можуть цілий день «смажитися» на сонці. На пляж краще виходити із самого ранку або вже надвечір. З 11-ї до 17-ї години засмагати небезпечно, можна обгоріти, отримати тепловий удар. У спеку важливо давати малюкам багато пити, гратися з ними під парасолькою. Також рекомендується наносити на шкіру сонцезахисний крем.

Багато хто вважає, що відпочивати на морі з наймолодшими слід не менше місяця. Але якщо у дитини немає хронічних захворювань — аденоїдиту, тонзиліту, бронхіту тощо, то можна їхати і на два тижні.

На пляж краще виходити із самого ранку або вже надвечір. З 11-ї до 17-ї години засмагати небезпечно, можна обгоріти, отримати тепловий удар.

У дорожній аптечці мають бути знеболювальні і жарознижувальні засоби. Головний біль і підвищена температура можуть з'явитися від перепадів тиску, зміни часових поясів, клімату і так далі. Щоби бути готовим до таких ситуацій, потрібно взяти із собою ібупрофен, аспірин або парацетамол.

Однією з найпоширеніших загроз у подорожі є так звана «діарея мандрівника».

Її можуть спричинити нова їжа, вода та навіть довкілля, точніше мікроорганізми, які в них містяться. Найбільш поширеними причинами такої напасти є ентеротоксичні шта-

ми кишкової палички, кампілобактерії чи віруси.

Тож, плануючи поїздки за кордон, дізнайтеся про можливі інфекційні ризики, притаманні для цього регіону, ознайомтеся з базовою інформацією щодо санітарно-епідеміологічної ситуації в країні. Уточніть у лікаря, чи не потрібно зробити додаткові щеплення. Пийте лише воду в пляшках, а не з крана. І захопіть із собою активоване вугілля, ентеросгель, смекту, ерсефурил, лінекс чи інші препарати, які порекомендує ваш педіатр.

Не забудьте про лейкопластир, який захистить від інфекцій дрібні ранки і допоможе їм швидше затягнутися. Варто подбати і про стерильний бинт.

Навіть якщо малюк раніше не страждав від алергії, прихопіть із собою антигістамінний препарат. Нова вода і їжа, незвичні рослини, комахи можуть викликати алергічні реакції. Сучасні засоби, які користуються найбільшою популярністю: феністил (з 1 місяця), зиртек (з 6 місяців), кларитин (сироп для дітей від 2 років і старше, таблетки — від 3 років). Супрастин — хоча і перевірений часом, однак «важчий» препарат, який більше підходить дорослим.

Якщо з'являться симптоми ГРЗ, бажано мати судинозвужувальні краплі для носа (віброцил, отривін, називін), від болю в горлі — хлорофіліпт, інгаліпт, лізак, фарингосепт, від кон'юнктивіту — окомістин, левоміцитин, тобрекс, вушні краплі — отіпакс, отинум.

Звичайно, перелік препаратів вашої аптечки залежить від віку, стану здоров'я членів родини, наявності хронічних захворювань. У будь-якому випадку, плануючи відпочинок із дітьми, порадьтеся з педіатром.

Фото youtube.com.

У дорожній сумці найголовніше місце мають займати найнеобхідніші медичні препарати.

Папілома — не просто гандж

● **МЕДИЧНИЙ ЛІКБЕЗ** Наголошує на цьому авторитетний гінеколог Тетяна Євгенівна ТКАЧУК (на фото), заслужений лікар України, кандидат медичних наук, якій надійшло декілька запитань на спільну й актуальну тему від наших читачок

— **Маю у делікатному місці декілька папілом. Не знаю, звідки така напасть. І чи потрібно з цим іти до лікаря? — зателефонувала Наталія О. з Луцька.**

— Папіломи, гострокінцеві конділоми — бородавчасті підвищення з м'якою основою на шкірно-слизових покриттях статевих органів — клінічні прояви типової папіломавірусної інфекції. Це одна з найбільш розповсюджених вірусних інфекцій, яка передається ста-

відповідному дообстеженні лікарі знаходять дисплазії шийки матки різного ступеня вираженості.

— **Чи завжди папіломи або конділоми треба видаляти? Можливо, вони з часом самі зникнуть? — цікавиться Олена К. із Рівненщини.**

— Конділом, особливо тих, що виникли під час вагітності, можна позбутися без хірургічного втручання, але за умови відповідного специфічного лікування. В деяких випадках можлива стабілізація процесу. Але може бути також інтенсивний ріст папілом, коли видаляти їх треба негайно, з обов'язковим гістологічним дослідженням узятого матеріалу. При необхідності хірургічне лікування доповнюють препаратами, що дає змогу уникнути рецидиву. На період прийому медикаментів рекомендують бар'єрну контрацепцію за допомогою презерватива.

— **Мене турбує, чи не перейдуть папіломи в рак? — допитується жінка.**

— В окремих випадках вони можуть мати патологічні зміни, характерні для дисплазій (передракових

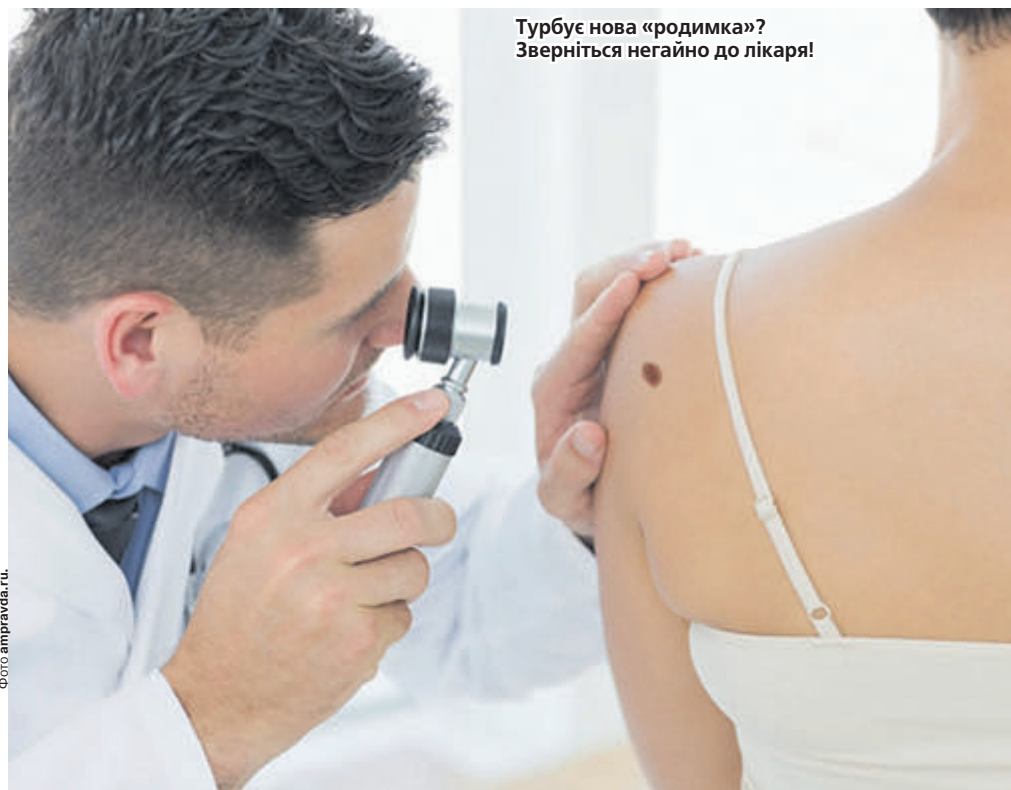
станів) вульви та злоякісних пухлин жіночих зовнішніх статевих органів. Насторожити повинно збільшення розмірів, зміна кольору (побіління або наявність коричневої пігментації), виділення з папілом. У таких випадках слід негайно звертатися до лікаря-гінеколога. Злоякісне переродження папілом відбувається у 4—10 відсотків пацієнток із таким захворюванням. Вчасне та якісне видалення пігментного новоутворення при найменшій підозрі на небезпеку — надійний спосіб профілактики меланоми вульви.

— **Кажуть, вагітним не треба непокоїтись. Чи правда, що після пологів папілом не стане? — вирішила уточнити майбутня мама Лідія С. із Сумської області.**

— Справді, вони досить часто зникають у післяпологовому періоді. Але з огляду на підвищений ризик розвитку папіломатозу гортані у новонароджених, а також на те, що конділоми є вогнищем інфекції, яка підвищує загрозу внутрішньоутробного інфікування плода, вам необхідно бути під наглядом лікаря і виконувати його рекомендації.

Запитання та пропозиції щодо наступних тем нашого спілкування можна надсилати на електронну адресу doctor.t.tkachuk@gmail.com, тел. 0506709131.

тевим шляхом. Іноді утворюються розрощення папілом, що мають широку основу. Факторами ризику розвитку папіломавірусної інфекції є ранній початок статевого життя, стосунки з партнерами, що мали сексуальні контакти з інфікованими особами, наявність інших інфекцій (вірус простого герпесу, гонорея, хламідіоз, сифіліс, трихомоніаз тощо), куріння, зловживання алкоголем, ендометріоз, вагітність, авітаміноз, зниження захисних сил організму. Інкубаційний період може тривати від 1 до 12 місяців. Вам обов'язково потрібно пройти клініко-лабораторне обстеження. Лікар проведе мікроскопічне дослідження тканин, цитологічне та гістологічне обстеження. Якщо буде підтверджено наявність папіломавірусної інфекції, призначити лікування. Варто знати, що у 85% жінок, які мають на зовнішніх статевих органах папіломи, вони можуть бути також на шийці матки, на тих ділянках, де їх може виявити при огляді тільки гінеколог. До речі, у кожної четвертої пацієнтки при

Турбує нова «родимка»? Зверніться негайно до лікаря!

Шафа «худне» на очах, а на полицях — ЯК ВИМЕТЕНО

- **А ВАМ – СЛАБО?!** Японська богиня прибирання Маріє Кондо винайшла геніально прості способи навести лад удома, які варто знати і втілювати в життя кожній господині

Інна ПІЛЮК

РУТИННУ ДЛЯ БАГАТЬОХ СПРАВУ ПЕРЕТВОРИЛА НА ПРИБУТКОВИЙ БІЗНЕС

34-річна Маріє абсолютно не ображається, коли її називають прибиральницею. Любила це заняття змалку: «Я обожнювала гортати журнали про інтер'єр і стиль життя. Моя мама все життя була домогосподаркою, і їй подобалося це, тож вона виписувала такі видання. І я бачила: робота по дому — то досить цікаво. Складала речі, сортувала, помічала, що щось не дає результату і за день-два слідів моєї праці не видно. А щось вдавалося, і надалі цей етап робила тільки так,

а не інакше».

Якось знайомі, знаючи про вміння Маріє наводити лад у домівках, попросили її допомогти з аналогічним прибиранням у них. Незабаром дівчина отримала наступне запрошення, ще одне, ще... Згодом вона зрозуміла, що має що сказати і чого

Маріє Кондо: «Не забудьте подякувати кожній речі, з якою прощаєтесь».

Фото pinterest.com.

Весь одяг і текстиль, які можна згорнути, як японські суші, зберігайте тільки так і ставте групами вертикально в ящики.

навчити людей. Тож, недовго думаючи, виклала корисні поради у книгах, які швидко стали мегапопулярними: «Викинь мотлох із життя. Мистецтво прибирання, яке змінить вас назавжди» та «Магічне прибирання. Японське мистецтво наведення ладу вдома та в житті».

Попри лейтмотив теорії Кондо, що порядок у шафі приводить до порядку в голові, є тут багато практичних порад: як краще зберігати спідню білизну, як спакувати валізу так, щоб усе помістилося, як зберігати речі у комоді, що робити з фотографіями і книжками, як організувати кухонне начиння...

Усе геніальне — воно ж і геніально просте. Спробуйте хоч декілька принципів Маріє втілити у своєму домі, і ви вже ніколи не повернетеся до попередніх способів прибирання.

ВАЖЛИВІ ПРАВИЛА ЗА МАРІЄ КОНДО

1. Прибиратимете потроху — прибиратимете вічно. Наводьте лад скрізь і одразу. Не розтягуйте процес. Тільки велике прибирання дає видимі результати.

2. Порядок робіть за категоріями речей, а не за кімнатами. Зберіть усі речі одного типу (наприклад, кухонний інвентар), складіть їх разом і тоді сортуйте. Кондо пропонує починати з того, чого в домі найбільше, — з одягу. Потім варто зайнятися книгами, документами,

Фото pinterest.com.

іграшками, інструментами і т. д. Якщо ви прибиратимете покімнатно, доведеться щоразу повертатися до покинутих в інших місцях речей із цієї ж категорії і ще раз повторювати зроблене.

3. Позбудьтеся непотребу. Не вважайте цей принцип неекономістю заморської Маріє. Вам потрібна підставка під книги, коли діти вже давно не школярі? Чи старомодний фарфоровий набір із глечиків-рибок? Беріть кожну річ у руки і при цьому запитуйте себе, чи викликає вона у вас відчуття радості і чи користувалися ви нею останні пів року. Якщо ні — сміливо викидайте. Те саме робіть із речами-двійниками (два вінчики на кухні чи два обприскувачі для вазонів вам точно не потрібні). Як варіант, можете запропонувати річ знайомим, але тільки тоді, коли вона їм справді потрібна. Якщо ж вона в них лежатиме і так само займатиме місце, то сміливо викидайте. Але перед тим подякуйте речі за те, що служила вам.

4. Прибирайте на самоті. В жодному разі не показуйте рідним речі, які плануєте викидати. Немає необхідності давати їм знати, чого саме ви збираєтеся позбутись.

У переважній більшості випадків саме матері «рятують» експонати, викинуті дочками. Однак вони рідко

носять одяг, який забирають із напівдороги.

5. Не купуйте засоби для зберігання типу чохлів, коробок для коробок і т. д. Це яскравий різновид непотребу. Найкращий і найдешевший контейнер — це картонні коробки з-під взуття. Вони екологічні, зручні, міцні, і в них можна зберігати все, починаючи від медикаментів і закінчуючи шкарпетками. А у великій шухляді перегородки можна зробити з того ж картону.

6. Крутити і ставити — основа порядку. Цей спосіб

Беріть кожну річ у руки і при цьому запитуйте себе, чи викликає вона у вас відчуття радості і чи користувалися ви нею останні пів року. Якщо ні — сміливо викидайте.

захопить вас із першої спроби, і ви вже ніколи не складатимете речі, як раніше. Весь одяг і текстиль, які можна згорнути, як японські суші, зберігайте тільки так і ставте групами вертикально в ящики. Так ви легко зможете вибрати потрібне, нічого при цьому не перекидаючи, і бачитимете з першого погляду весь асортимент речей. Перші в списку на «роли» — рушники, колготи. Сміливо крутіть також светри, футболки. Не хвилюйтеся: вони помнуться не більше, аніж у звичних нам горизонтальних стосах. Джинси, дитячі речі (особливо пелюшки!), навіть абсолютно «негабаритну» натільну білизну складуйте невеликими прямокутниками і теж ставте, а не кладіть горизонтально у комод. Надавайте «вертикального» життя всьому, навіть порожнім пакетам на кухні. Вільного місця враз побільшає удвічі! На вішаках лишайте тільки те, що не можна скрутити: блузи, плаття, плащі.

Окреме правило — для сумок. Складайте їх одна в одну по три штуки, але так, аби було видно ручки кожної. Це зекономить простір та допоможе тримати всі предмети цього типу в полі зору.

І сутю естетична порада від педантичної Маріє: розвішуйте вбрання в напрямку від темного і теплового до світлого і легкого. Схожі речі повинні висіти поруч. Маріє, до слова, вірить, що одяг, як і люди, краще почувається в компанії рідних речей. Японці — вони такі...

7. Не сортуйте одяг на літній і зимовий. Сховавши один гардероб, ви забудете його склад і обов'язково купите аналогічний за теплою шарф, схожі штани і т. д. Хоча для українського клімату така порада сумнівна: дуже великий перепад температур і надто багато часу між сезонами... Тож тут пораду треба підтасувати під вітчизняну погодну специфіку.

8. Позбудьтеся паперів. Розсортуйте їх на дві купи. Перша — це ті, які точно залишаються: особисті документи, страховки, свідоцтва. А з другою розберіться детальніше. У сміття одразу відправте інструкції до побутової техніки (гарантій це не стосується, вони повинні бути в першому стосі), а також старі квитанції, рахунки, квитки, прострочені купони на знижку. Кулінарні рецепти переведіть в електронний вигляд. Так само вчиніть з інструкціями до побутової техніки, хоча вони і так давно вже є у світлітній павутині. Сентиментальні речі, що дорогі як пам'ять, також сфотографуйте. З паперами не забудьте про чудесний принцип вертикального зберігання: для цього складіть їх попередньо у папки. Інакше через пів року на полицях із документами знову пануватиме хаос.

● НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ

Материн щоденник

Початок на с. 20

Ольга ЧОРНА

«Сьогодні день обійняв мене, сонце поцілувало, а бешкетник-вітер запрошував до танцю. Дякую, світку, що радієш зі мною. Я така щаслива! Виходжу заміж за Антона! Світку, ти знаєш, як я люблю його...»

«У нас із Антоном буде дитина. Я хотіла би першу донечку. Вона мені сниться. Маленьке сонечко біжить назустріч. Розсипає сміх. Я відчуваю дотик теплих долоньок і щастя...»

По Антоновому обличчі текли сльози. Чоловік не знав, що його дружина уміла так гарно писати і відчувати. Здавалося, він заново знайомився зі своєю Вірою. Тільки не міг уже їй сказати, наскільки рідна і дорога вона для нього.

— Антоне, дай цей щоденник Любі. Хай прочитає. Може, щось до неї дійде, — сказала сестра.

Антон вагався: а потрібно? Але якось простягнув доньці зошит.

— Мамин щоденник. Якщо хочеш — прочитай.

«У нас донька, донечка-сонечко! Назвемо її Любою, Любцею, Любов'ю. Як я хвилювалася, коли вперше взяла її на руки. «Привіт!» — сказала тихенько. І мені здалося, сонечко усміхнулося. А може, ця кумедна гриз-маска лише видалася усмішкою? Ні, таки доня привіталася зі мною...»

«У Любці — перші зубчики. Вона схожа на зайчатко...»

«Любця розбила коліно. Приклала їй листочок подорожника. Навіть казку придумала про дівчинку і подорожника, аби не плакала. Вітер приніс маленьке зернятко і вкинув його в землю. Зійшла травичка. Її сусідки були високими, а подорожник виріс від землі на півсльози. Травичка сумувала, бо ще не знала, що вона не проста, а чарівна...»

«У нас буде друга дитина. Антон хоче сина. Любця буде щаслива. Спершу оберігатиме братика, а потім братик оберігатиме її. А якщо народиться дівчинка, то назвемо її Надія. І буде в тата Антона три дівчинки: Віра, Надія, Любов...»

«Син! Чоловік хоче назвати його

Степанком. На честь свого діда, який Антона дуже любив...»

«Степанко часто хворіє. Світку, благу тебе, допоможи моєму синові. Якби я могла забрати його біль! Я інколи відчуваю себе такою безпорадною. Ні, я сильна! Синочку, твоя мама дуже сильна. І дуже любить тебе. І моя любов буде тримати тебе в цьому світі. Ти виростеш гарним, розумним. Зараз плачеш, а колись будеш багато сміятися, радіти. Я знаю...»

«Люба не злюбила братика. Ні я, ні Антон не можемо нічого вдіяти. Якби вона розуміла, як боляче нам робить. Звідкіля в неї це?..»

«Люба уже випускниця. Не хоче, аби ми йшли на вечірку. Доню, я лише подумки можу тебе обняти, погладити твоє довге руське волосся. Подумки розмовляю з тобою. Подумки благословляю тебе. І подумки тебе люблю. Цього не сказаного назбиралося стільки, що вже, здається, в серці обмаль місця.

//

**Любцю, не бійся
підняти голову до неба
і поговорити зі мною, коли
я там буду. Я чекала цього
на землі...**

Святий обов'язок матері — любити свою дитину, якою б вона не була...»

«Світку, ти таки забрав Степанка. Синочку, колись я розповідала тобі казочку про хлопчика, який так сильно любив небо, що маленькі ангели прилітали до нього і нашіптували чарівні сни. У своїх дивних снах він спав на великих хмарах, а маленькими хмаринками накривався. Замість подушечки клав голіву на кулачок. Іноді сідав на хмари, схожі на великі кораблі, і плів безмежжям світу... Це була твоя улюблена казочка. Тепер твоя душа там, де був казковий хлопчик...»

«Добре, коли життя обривається різко. Без болю й страждань. І як тяжко, коли життя відходить поволі. Воно схоже на стару людину, яка, опираючись на палицю, долає шлях у нікуди. Воно витікає тоненькою, непомітною цівкою...»

«Любцю, не бійся підняти голову до неба і поговорити зі мною, коли я там буду. Я чекала цього на землі. І чекатиму на небесах. Святий обов'язок матері — чекати: і при житті, і після...»

Люба ридала на Віриній могилі. Цілувала прохолодну землю. Обіймала свіжий горбик. Просила прощення. Материна душа дивилася з небес. Вона все простила, тільки не може витерти доньчині сльози...

Люба ридала на Віриній могилі і просила прощення...

«Голос Януковича» Олександр Пікалов тепер хоче пародіювати Зеленського

● **ІСТОРІЯ НОМЕРА** А про реальну кар'єру в політиці після перемоги товариша на президентських виборах зірка «Кварталу-95» каже коротко і категорично: «Боже збав!»

Інна ПІЛЮК

«МІЙ «ВІКТОР ФЬОДРИЧ»
НАРОДИВСЯ НА МИТНИЦІ»

Візитівка актора — роль президента-втікача — виникла абсолютно спонтанно: команда «Кварталу-95» під час гастролей застрягла на кордоні Прибалтики та Білорусі більш як на 12 годин. Чим тільки не займалися, аби не нудьгувати: і танцювали, і хороводи водили, і співали...

“
За більш як десятиліття образ недалекого й обмеженого Януковича не втратив популярності, і досі глядачі сприймають ці пародії на ура.

Але раптом усе стихло, коли Олександр заради сміху почав говорити голосом тоді головного регіонала країни. Всім так сподобалося, що

експромт без вагань вирішили додати до сценарію. Це був 2005 рік. За більш як десятиліття образ недалекого й обмеженого Януковича не втратив популярності, і досі глядачі сприймають ці пародії на ура. До речі, Олександр особисто так і не був знайомим зі своїм героєм.

Таких спонтанних кроків у житті Сашка Пікалова чимало. Він навчався на гірничого інженера-підземника, але натомість опинився на сцені. Працював двірником та сторожем у Палаці піонерів Кривого Рогу, але навіть у такому непрезентабельному амплуа примудрився закохати в себе майбутню дружину. Тепер, будучи впізнаним на всю країну, старанно оберігає сина від спокус мажорного життя.

Продовження на с. 10-11

Фото із сайту iod.media.

У 2005 році Олександр заради сміху почав говорити голосом Януковича. Таке перевтілення одразу сподобалось друзям, а незабаром — і всій країні.

Початок на с. 9

Про свою молодість артист згадує неохоче. Ностальгії за дитинством у нього теж нема. Кривий Ріг у 1970-х був містом із жакливою екологією. З розваг – вулиця. Сашко у років 12 почав курити і до цього часу так і не позбувся цієї звички.

Що було гарного в ті часи, каже, так це батьки, бабусі й дідусі. Жили

За Ірою спочатку мій товариш упадав. Але він поїхав у табір вожатим і звідти повернувся з іншою дівчиною. Я мав піти й Ірині це якось сказати. Пішов – і залишився...

Пікалови у тісній квартирі на п'ятдесят квадратних метрів, розділяючи цю площу з іще двома родинами. «Сім'я до Кривого Рогу потрапила випадково, – розповідає Олександр. – Там ішло масове будівництво, на яке з'їжджались люди з різних міст. У мене бабуса – штукатур, дід працював на заводі, потім був головним механіком. Батьки теж робітничих професій. Я не мав стати кимось іншим».

Якось мірою сімейна традиція не шукати легких заробітків продов-

жилася у Сашкові. Ким він тільки не працював: і сторожем, і охоронцем, і двірником, підсобником на будівництві і навіть помічником дефектоскопіста. За освітою він інженер, але вчився з примусу, і його навіть кілька разів мало не виганяли з вишу.

«ЗАЙМАЄШСЯ ДУРНИЦЯМИ – ЗАЙМАЙСЯ. ТІЛЬКИ НАШИХ НЕ ЧІПАЙ»

Усе змінив студентський КВК. Там юнак відчував себе як ніде органічно. Але в індустріальному місті таке захоплення не віталось. «Батьки хлопців, яких я тягнув за собою, казали: «Займаєшся дурницями – займайся. Тільки наших не чіпай», – пригадує актор.

Ще будучи школярем, майбутній гуморист виділявся серед ровесників стилем одягу та зачіскою. Носив картаті піджаки та широкі краватки. А зачіску мав у стилі американського актора Джеймса Діна з ледь не вертикально поставленим догори чубом. Згодом додав до образу сережку у вусі, а волосся відростив. «Такий екземпляр не міг загубитися у сторожах», – сміється Олександр.

Зі студентських комічних виступів згодом виникла команда «95 квартал», яка незабаром переросла у цілу студію. Сашко всі роки є незмінним учасником колективу. Він на кілька років старший за колег, тож жартома називає себе батьком

гурту. Зізнається, що робота на сцені – це якраз те, що подобається і чим хоче займатися все життя. Додає, що не чекає п'ятниці, аби випити пива, тому що цілий тиждень ходить на роботу з чудовим настроєм.

«БАК ВІД СТАРОГО МОТОЦИКЛА ЗБЕРІГАВ У ТЕЩИНІЙ ШАФІ»

Спільно з чоловіком працює і його дружина Ірина. Позналилися вони ще в Кривому Розі: «За Ірою спочатку мій товариш упадав. Але він поїхав у табір вожатим і звідти повернувся з іншою дівчиною. Я мав піти й Ірині це якось сказати. Пішов – і залишився... Іра в небезпечному районі жила. Грошей на таксі в нас не було, запізнившись на останній автобус, то тільки пішки доберешся, а додому 12 кілометрів. Кілька разів із металевою трубою ходив. Я мав нетиповий вигляд зі своїми сережками і червоними черевиками. За це можна було добряче отримати. Траплялися такі вуличні хулігани, «бігуни», їм подобалося «наваляти» тому, хто трохи виділявся».

Молодшу на три роки дівчину не бентежив нетиповий вигляд парубка, радше навпаки. Пара практично зразу стала жити разом. Спочатку тулилися в батьків Ірини. «Ой, їм було непросто, – усміхається Олександр. – Я ж був дорослий чоловік, зі своїми мишами в голові. Бак від старого мотоцикла зберігав у тещиній шафі. Як тільки їхав на гастролі, вона

Добра половина з цієї команди «95 кварталу» вже незабаром буде в політиці.

його виносила в коридор. Повертаюся – і занову назад. Репетиції часто вдома проводили, співали-танцювали. Хто таке витримає?»

Офіційні стосунки пара оформила аж після 9 років громадянського шлюбу. Акторський склад «Кварталу-95» вирішив переїжджати до Києва, тому потрібно було визначитися зі статусом і врешті прийняти рішення про одруження. Весілля Пікалови зіграли 2003-го. Майже одночасно взяли шлюб і «кварталівці» Володимир Зеленський та Вадим Перевезев, наречені яких також натякали: що ж ви, хлопці, до столиці тікаєте, а нас лишаєте...

«РІД ЗАНЯТЬ: ВИХОВУЮ МАЙБУТНЬОГО ФУТБОЛІСТА»

Через три роки у Пікалових народився син Михайло. Свободолюбивий Олександр вважає, що з дитиною не варто ані сюсюкати, ані кричати на неї чи бити. Потрібно, щоб вона насамперед була другом, а ще сама прагнула до чогось і намагалася досягати успіхів.

Зараз їхньому нащадкові 13 років. Хлопець навчається у звичайній київській школі, захоплюється автомобільними гонками й футболом. І Олександр навіть свою професію на сайті «Кварталу-95» описав так: «Виховую майбутнього футболіста Михайла Пікалова».

Пікалови жартують, що, окрім сина, намагаються виховувати ще kota Крістмаса та французького бульдога Патріка. Останнього ще й полюбляють оригінально вдягати.

Фото tsn.ua.

А ще вся родина дуже любить мотоцикли, має їх чималу колекцію. Для актора вони – друге життя. Ще одна велика пристрасть – Елвіс Преслі. Та й узагалі змалку любить культуру США 60-х років минулого століття і все, що пов'язане з нею. Друзі дитинства ще й досі кличуть його Елвісом, а не Сашком.

Має актор тепер і нове заняття чи то завдання: так само успішно,

як колись Януковича, спародіювати на сцені свого друга юності, а тепер Президента України Володимира Зеленського. Хлопці деякий час навіть жили в одній квартирі, тож звички один одного знають прекрасно. Олександр жартує, що для ролі залишилось найважливіше – схуднути.

За матеріалами m.znaj.ua, espreso.tv, apostrophe.ua, glavred.info.

Фото tsn.ua.

Олександр Пікалов — хронічний байкер. Мотоцикли для нього – не просто пристрасть, а друге життя. Він заряджає драйвом усіх, хто поряд з ним, навіть якщо вони цього не хочуть.

«Щоб винести коровай із кухні, довелося... знімати двері»

● **СВІТ ЗАХОПЛЕНЬ** На Світланин весільний хліб італійці дивилися, як на рукотворне диво

Мешканка волинського села Овадне, що у Володимир-Волинському районі, пече надзвичайної краси торти і короваї

Євгенія СОМОВА

ВЖЕ У 15 РОКІВ ПРЕЗЕНТУВАЛА СВОЄ СОЛОДКЕ НА БРАТОВЕ ВЕСІЛЛЯ

Про майстерність Світлани Журавель у створенні ласощів я дізналася від колишніх колег, працівників Оваднівського професійного ліцею. Нахвалювали її випічку. Мовляв, має жінка талант кондитера, вміє і спекти, й оформити так, що очей не відведеш.

— Та який там талант? — зніталася Світлана, коли я передала сказане на її адресу. — Печу, а коли хочеться потішити рідних чимось незвичайним, оригінальним — придумую рецепти, різні прикраси.

За фахом вона економіст, закінчила Тернопільську академію народного господарства. Але з тістом любила возитися з дитинства. Спостерігала, як пече бабуся — й собі щось місила, ліпила. Здобуті навички вдосконалювала з роками. І вже у 15 самотійно пекла солодке на братове весілля. А згодом перейшла до складніших виробів — тортів. Спонукала тітка, котра не раз смакувала кондитерськими шедеврами племінниці. Попросила виручити її, спекти торт на ювілей чоловіка. Мовляв, ти ж можеш. І дівчина ризикнула. Вдався непоганий. І це кондитерці-початківцю додало впевненості у власних силах. Відтоді пече торти — великі, багатоповерхові весільні й менші — на дні народження, ювілеї.

— Випічка — то моє хобі, — каже. — Особливо торти. Коли була в декреті, односельці часто просили щось спекти для них. Тоді мала трохи більше вільного часу, тож не відмовляла. Дитина засне, а я беруся до роботи. Часом починала ввечері й сиділа до ранку, ліпила прикраси.

Фото з фейсбук-сторінки Світлани ЖУРАВЕЛЬ.

Визнання до Світлани прийшло під час фестивалю «Український коровай-сузір'я».

Кухарі, коли прийшов час ділити коровай, не знали, як приступити до нього.

Тепер нерідко друзі просять: «Не неси подарунка на день народження, а краще спекти торт».

«НУ ЯК ТАКИЙ ШЕДЕВР МОЖНА ЇСТИ?»

Світлана згадала курйоз, який трапився з одним із її солодких шедеврів. Він був чималим, 6-поверховим і важив майже 20 кілограмів.

Щоб винести з кухні, знімали двері. Але на цьому не закінчилось. Велетень не входив в автівку. Довелося верхні два поверхи зняти, а вже на місці, в ресторані, складати.

Добре вдаються Світлані й традиційні короваї. Правда, пригадає, з першим було, як у приказці про той млинець, який вийшов грудкою. Весільний хліб осів. Понервувала тоді добряче і взялася перепікати. Згодом набила руку. Тож подібних проблем більше не виникало. Короваї виходять на славу.

Знайома, котра возила її весільний хліб до Італії, розповідала, що гості охали й ахали, милуючись ним.

Фото з фейсбук-сторінки Світлани ЖУРАВЕЛЬ.

Мовляв, хіба ж таку красу можна їсти? А кухарі, коли прийшов час ділити коровай, не знали, як приступити до нього. Тож допитувалися у мами нареченої, як же його порізати.

— Коровай був багатоярусний, оформлений в українському стилі, — пригадує Світлана. — Прикрашений маками, ромашками і соняхами, обперезаний вишитим рушником із мастики. А зверху на ньому я примостила ще й лелечу пару.

«МРІЯЛА СТАТИ ДИЗАЙНЕРОМ ОДЯГУ — ТЕПЕР ТВОРИМ КРАСУ З МАСТИКИ»

Співрозмовниця зізналася, що тепер за короваї береться рідко. Мовляв, її спеціалізація — торт. З ними проколів не буває. Завжди вдаються. Та й замаскувати огріхи такої випічки простіше. Виготовляє їх кондитерка із найсвіжіших натуральних продуктів за перевіреними рецептами, вкладаючи у них душу і фантазію. Світлана обмовилася, що більше любить оздоблювати, ніж пекти.

— Я колись мріяла стати дизайнером одягу, — розповідає, — творити

красу. А коли беруся оздоблювати випічку, то вкладаю свою нереалізовану любов до мистецтва. Творю красу з мастики.

Сюжети для оформлення кондитерка найчастіше придумує сама. Часом замовники кажуть, що саме хочуть бачити на торті. Дітям, наприклад, подobaються герої мультиків, автомобілі, фігурки звірів. Світлана майстерно втілює їх у реальність за допомогою мастики і харчових барвників. До речі, виготовляти її вчилася сама. Кондитерки, до яких зверталася по допомогу, не хотіли розкривати секретів. Виручив інтернет, підказав, як зробити. Світлана трохи відкоригувала, змінила пропорції складників. Своїм розумом дійшла, як краще скріплювати деталі.

Її кондитерський талант відомий не лише в Овадному, а й у районі. Жінка не раз брала участь у фестивалі «Український коровай-сузір'я», що проходить у Володимирі-Волинському. Конкурсне журі давало високу оцінку її виробам. Адже смачно спекти й естетично оформити — то високе мистецтво.

Тепер про кондитерський талант волинянки дізнається вся Україна.

Ягоди молодості і здоров'я

- **СКУШТУЙТЕ!** Може здатися, що це надто пафосно сказано, але саме така репутація у чорниць: учені встановили, що вони ефективні проти порушення координації рухів, послаблення зору, втрати м'язової сили і навіть погіршення пам'яті. Ці ягоди корисно споживати тим, хто страждає на ревматизм, подагру, у кого є камені в нирках. Дослідники стверджують, що чорниці знижують ризик розвитку онкологічних захворювань. А ще це просто неймовірно смачно!

Фото jisty.com.ua.

СМУЗИ З ЧОРНИЦЕЮ ТА ВІВСЯНКОЮ

Фото kolzhanka.com.ua.

Інгредієнти: 0,5 скл. вівсянки, 1 скл. натурального йогурту, 1 скл. молока, 200 г чорниць, 2 ст. л. меду.

Приготування. Вівсянку залийте йогуртом та залиште на ніч. Додайте ягоди, мед та молоко. Помістіть усі інгредієнти в чашу блендера та збийте.

До речі. Якщо любляєте, щоб напій був прохолодним, то ягоди чорниці можна приготувати звечора і помістити їх у морозильну камеру або замість молока використовувати кубики льоду.

ЧОРНИЧНО-ЙОГУРТОВЕ МОРОЗИВО

Фото cookorama.net.

Інгредієнти: 0,5 л йогурту, 120 г чорниць, 100–120 г цукру.

Приготування. У блендері збийте йогурт, чорниці та цу-

кор. Далі перелийте суміш або в контейнер, або в невеликі (150 мл) пластикові стаканчики, зверху вставте паличку для морозива. Помістіть суміш у морозильну камеру на декілька годин. Упродовж цього часу кілька разів ретельно перемішайте, щоб запобігти утворенню кристалів льоду.

КРУАСАНИ З ЯГОДАМИ

Фото cookorama.net.

Інгредієнти: 1 скл. молока, 0,5 ч. л. сухих дріжджів, 1 яйце, 2,5–3 скл. борошна, 250 г вершкового масла, сіль, чорниці, цукрова пудра.

Приготування. Розчиніть дріжджі в теплому молоці, додайте яйце, сіль та борошно. Замісіть м'яке тісто. Розділіть його на 2 частини, кожен розкачайте в пласт і змастіть м'яким маслом. Скрутіть пласт у рулет, який, в свою чергу, закрутіть «равликом», щільно обгорніть обидва «равлики» харчовою плівкою (кожен окремо) і поставте в холодильник на 2 години. Діставши тісто, відразу розкачайте у 2 пласти завтовшки приблизно по 2–3 мм. Поріжте круглий пласт на сегменти, покладіть чорниці (якщо використовуєте заморожені, то можна одразу з морозильної

камери, не розморожуючи) та скрутіть круасани. Випікайте при 180 градусах до підрум'янення. Готові круасани посипте цукровою пудрою.

СИРНЕ ЖЕЛЕ З ЧОРНИЦЕЮ ТА МАЛИНОЮ

Фото cookorama.net.

Інгредієнти: 200 г кислоомолочного сиру, 200 мл вершків (33%), 150 мл апельсинового соку, 50 г цукру, 150 г чорниць, 150 г малини, 12 г желатину.

Приготування. Желатин замочіть у невеликій кількості води. Підігрійте (можна в мікрохвильовці) до розчинення. Сир, цукор, апельсиновий сік збийте у блендері до однорідності. Влийте третину желатину, збийте ще раз. Вершки збийте до стійкої піни і введіть у сирну масу. Вилийте в форму і поставте на холод для застигання. З чорниць приготуйте пюре і введіть у нього ще одну третину желатину. Малину перетріть у блендері на пюре, злегка нагрійте і перемішайте з рештою желатину. Коли сирна маса трохи схопиться, вилийте на неї малинове пюре, дайте застигнути 10 хвилин і вилийте чорничне. Накрийте плівкою і поставте в холодильник на 5–6 годин.

**Увага:
конкурс!**

... Коли пенсія мала — надія на город і на kota!

Початок на с. 2

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ ПІДПИСІВ «СТОПКАДР» № 6 (2019):

III місце

(приз — 50 грн):

На спині улігся кіт, щоби пані при
згинанні не схопив радикуліт.

(Раїса КОБЧУК,
с. Борочиче Горохівського
району Волинської області).

II місце

(приз — 75 грн):

Я на сонечку лежу —

свою пані стережу,
Бо сусіда-ловелас

приставав уже не раз!

(Валерій НЕКРАСОВ,
м. Луцьк).

I місце

(приз — 125 грн):

І грядку справно я сполола,
Й радикуліт разом зборолла.

Бо коли пенсія мала —

надія на город і на kota!

(Микола ЯВОРСЬКИЙ,
с. Тагачин Турійського району
Волинської області).

Фото pinterest.com.

ТУР № 7 (2019)

А сьогодні пропонуємо вам поміркувати над підписами до цієї світлини із сучасними бабусями- «хакерами».

Кожен учасник може запропонувати **до 27 червня** будь-яку кількість варіантів і надіслати їх нам на адресу: **43025, просп. Волі, 13, м. Луцьк, «Читанка для всіх», або на електронну — chytanka77@gmail.com**. Не забудьте вказати свої дані, щоб отримати 250 гривень призових.

Творчих муз вам, друзі!

Відповіді на сканворд із с. 18

			Н	О	В	О	А	З	О	В	С	Ь	К
			А	И		Г	К					Р	
			П	П		А	К	Т				У	
М	И	К	О	Л	А	Ї	В		А	В	А	Н	А
І		А	Л	О	Д		А	В	Г	І	Т		С
М	О	Х	І	Т	О				О	Д	Е	Ж	А
		Е		К			Ю	Н	Г			Н	
Р	У	Т	И	Л			К		А				
І		І		Е	П	І	К	А	Р	Д			
В	І	Я		М	А	Р	А		К				
			К	А	Т	А	М	А	Р	А	Н		Б
			І		К	Е	Т	А		А	Ї	Л	
Б	А	Р	О	К	О		Р	Л	Р		А		
А	Г	А	Т			Р	О	Б	І	Н	З	О	Н
Н	А	П	О	Л	Е	О	Н			А		Ш	
Д		С		А	М					Н		Е	
Е				К	В	А						Т	
Р				М	У	Ш	Л	Я		А	Р	А	Т
А				У	К	Г	Д	Е	Л				
С	А	М	О	С		А	Л	О	Г	А	М	І	Я

● СМІХОТЕРАПІЯ

Цього літа я махну
на море... рукою.

Розмовляють двоє кумів.

— Як би я хотів мати гарем, —
каже Петро.

— Гарем? Навіщо тобі гарем,
куме? Ти ж не мусульманин.

— Як навіщо? Гарем — це ж
приголомшлива річ! Першій дружині
я скажу, що пішов до другої, другій —
що пішов до третьої, третій — що
пішов до першої. А сам, як султан,
підчу собі спати.

Лікар вивчає аналізи пацієнта.

Той:

— Ну як там мої справи, докторе?

— Хм, можете взяти кредит.

— Але ж я не маю чим віддавати.

— А вам і не доведеться.

— Наталко, чого твоя невістка
така худа?

— А де ти бачила, щоб на гадюках
сало росло?

Фінансове становище: вже не хви-
лююся, чи замкнув двері на ключ.

Кажуть, кожен четвертий вмирає
від пияцтва. Очманіти можна!!! До-
бре, що ми завжди беремо на трьох.

Перед початком екзамену. Викла-
дач:

— Не хвилюйтеся, позитивну
оцінку всі отримають.

— А позитивна — це яка?

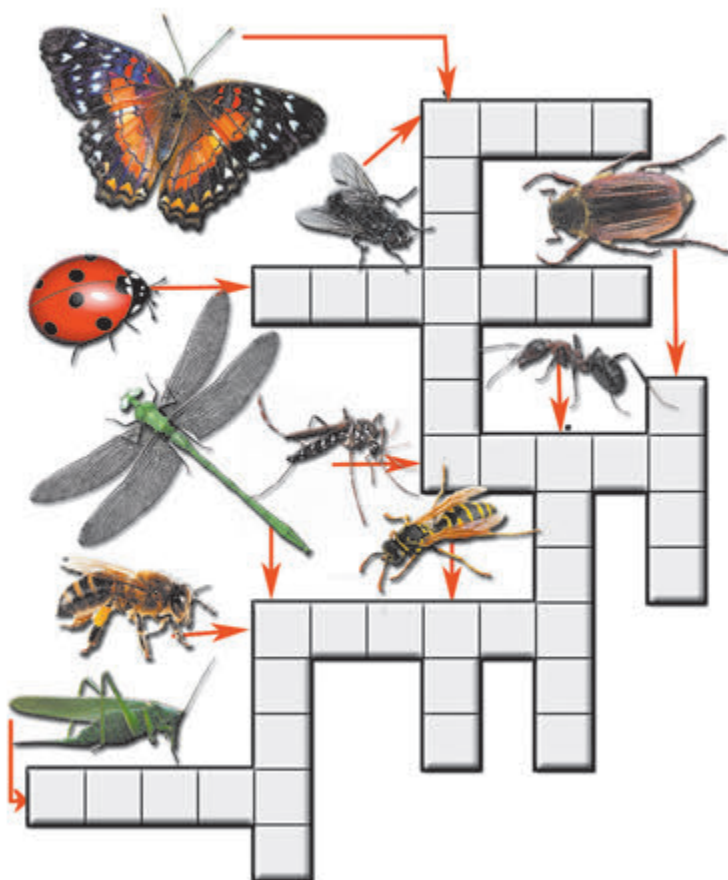
— Вища за нуль!

«Леді Баг і СуперКіт»

Друзі, погодьтеся, іноді за маскою ховається герой, який творить добро абсолютно безкорисливо і зовсім не хоче, щоб його впізнавали. Саме такі наші гості — в житті звичайні діти, котрі, перетворившись, рятують світ

ВІЗИТИВКА

«Леді Баг і СуперКіт» – французько-корейський мультсеріал про двох паризьких підлітків – Марінетт Дюпен-Чен і Адріан Агрест (**на фото праворуч**). Вони за допомогою чарівних талісманів – персня та сережок – перетворюються на супергероїв, щоб захищати місто від суперлиходія Хижого Метелика.

Хрестиківка

Впишіть у кросворд за напрямками стрілок назви комах.

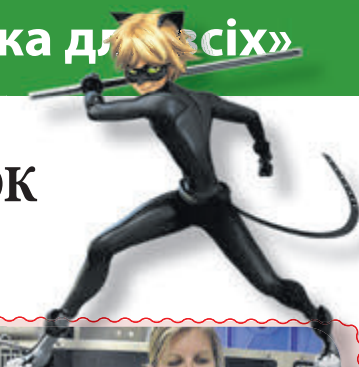
Пильним ОКОМ

Знайдіть у кожному рядку два однакові сонечка.

Записник цікавинок

Сьогодні СуперКіт розповість вам про своїх родичів-рекордсменів.

- Найдовший у світі кіт (майже 120 сантиметрів) — мейн-кун на прізвисько Барівель — живе в Італії.

- Найважчий в історії (21 кілограм) — Хіммі з Австралії.

- Найбагатшим вважається Блекі, якому власник, антиквар-мільйонер Бен Реа, залишив свої майже 13-мільйонні статки.

- Довгожителька-рекордсменка — Крім Пафф зі США. Вона народилася 3 серпня 1967-го, а померла 6 серпня 2005-го у віці 38 років 3 дні.

Via foto youtube.com

- Найменша кішка — Тінкер Тієї із США, яка мала зріст 7 сантиметрів, довжину 18 см, а вагу — всього 816 грамів. Крихітні розміри, ймовірно, були обумовлені генетичним дефектом тварини.

Упіймаю літо

Арсен Левчук із Любомля: «Влітку зручно самому вдягатися. І виходить дуже стильно!»

Лучанин Максим Качковський: «Хоч рибак я ще маленький, зате улов — величезний!»

Домашнє завдання

Друзі, чекаємо ваших яскравих веселих світлин у рубрику «Упіймаю літо». Адреса: **43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13**, місячник «Читанка для всіх» з позначкою «Мультияндія», електронна скринька **chytanka77@gmail.com, viber 0996634540**.

chytanka77@gmail.com

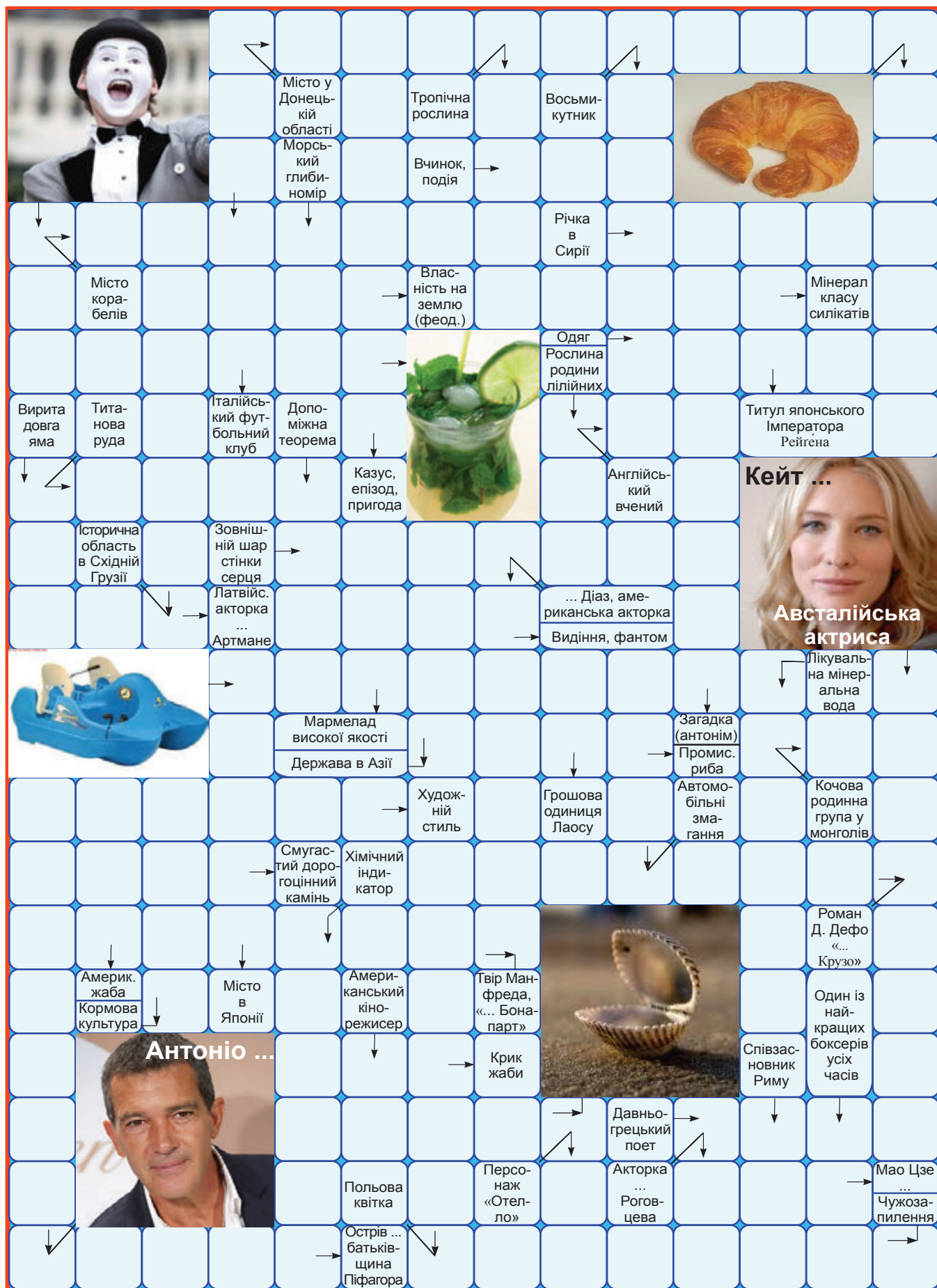
viber 0996634540

Сторінку підготувала Олесь БАНАДА.

Яскрава палітра — розмалюй!

● РОЗУМОВА АТАКА

«Ніколи не здавайтесь — і побачите, як здаються інші»

● **ЗОЛОТІ СЛОВА** Маргарет Тетчер (1925 – 2013) – єдина з усіх прем'єр-міністрів Великобританії (понад 11 років поспіль очолювала кабмін – із 1979-го по 1990-й) – мала прижиттєвий пам'ятник у парламенті і стала разом із Вінстоном Черчиллем найвідомішим і найвпливовішим політичним і державним діячем не тільки своєї країни, а й світу. До вашої уваги яскраві цитати жінки, яку називали Залізною леді

1. Безкоштовний сир буває тільки в мишоловці.
2. Кожна жінка, яка розуміє проблеми ведення домашнього господарства, близька до того, щоб вирішувати проблеми управління країною.
3. Найбільший внесок, який студент може зробити країні під час війни, – ефективно вчитися. Я так і робила.

Мені достатньо
10 секунд, щоб скласти
думку про чоловіка.

4. Чому вирішила стати політиком? Усе просто: була страшною для проституції і дурною – для крадіжок.
5. Якщо я буду виступати одна проти 48, мені буде шкода цих 48.
6. Бути могутньою – це як бути справжньою леді. Якщо вам доводиться нагадувати людям, що ви нею є, то ви нею точно не є.
7. Якщо хочеш, щоб щось було сказано, – попроси чоловіка; якщо хочеш, щоб щось було зроблено, – попроси жінку.
8. Світ без ядерної зброї був би менш стабільним і більш небезпечним для всіх нас.
9. Я залишуся до того часу, поки не стомлюся. А поки Британія мене

Баронеса Тетчер: «Не скажу, щоб мені пощастило, просто я заслужила на це».

- потребує, я ніколи не стомлюся.
10. Як правило, мені достатньо 10 секунд, щоб скласти думку про чоловіка, і потім вона рідко змінюється.
 11. Півень, можливо, гарно кукурикає, та яйця все-таки несе курка.
 12. Коли характер проявляє жінка, про неї кажуть «капосна баба».
 - Коли характер проявляє чоловік, про нього говорять «чудовий хлопець».
 13. Усі чоловіки слабкі, а найслабкіші – джентльмени.
 14. Жінки набагато краще за чоловіків уміють говорити «ні».
 15. Ніколи не здавайтесь – і побачите, як здаються інші.

Фото pinterest.com.

Фото quillcards.com.

Віра й так, і сяк намагалася знайти спільну мову з донькою — не виходило.

Материн щоденник

● **НА ПОВОРОТАХ ДОЛІ** «Баю-бай, спи, Степанку, засинай», — тихенько співала Віра біля колиски сина. Малий вертівся, сплакував...

Степанко народився кволеньким, хворобливим. Віра з Антоном, чоловіком, робили все, що могли, аби маленький видряпувався з хвороб, аби жив. Старша донька Люба не любила братика. Ревнувала. Бо йому діставалося більше уваги

Ольга ЧОРНА

— **З**розумій, серденько, Степанко часто хворіє, — гладила по голівці доньку Віра.

Люба скидала мамину руку з голови і зі злістю вигукувала:

— Коли виросту, ви мені будете не потрібні!

Люба затаїла образу на батьків і брата.

Віра працювала в дитячому садочку. Ледве стримувала сльози, коли її маленькі вихованки кидалися з обіймами до матерів, коли допома-

гали молодшим братикам-сестричкам застібати гудзики чи зав'язувати шнурівки. «Звідкіля в моєї доні стільки нелюбові?» — запитувала сама у себе жінка.

У школі за норовливий характер Любу називали Любкою. Дівчата в подружки до неї не набивалися. Так і закінчила школу, не маючи ні найкращої подружки, ні першого кохання.

Єдине, що любила Любка, — шити. Її зошити були змальовані моделями. І вже в шостому класі щось строчила на старій бабусиній машинці. Вирішила: вчитиметься у швейному училищі. Батьки радили

вступати до інституту. Любка затялася: ні!

І в училищі вона не завела колеганок. Дівчата їй заздрили. Бо мала таки талант до вибраного ремесла. І не любили — за прикрий характер.

А в Степана був хист до математики. І талант притягувати до себе людей. У школі, а потім в інституті хлопець мав багато друзів. Дівчата

На одному з крутих поворотів мотоцикл злетів із дороги. Товариш добряче потовкся, але залишився живий. Для Степана цей день став останнім.

мрійливо зітхали, коли він починав розповідати черговий жарт.

— Тобі в артисти треба було йти, а не в математики, — сміялися.

— Ще встигну! — відповідав.

Віра з Антоном гордилися сином. А Люба... Так і не могла порозумітися ні з батьками, ні з братом. Віра й так, і сяк намагалася знайти спільну мову з донькою — не виходило.

Біда трапилася, коли Степан був на п'ятому курсі. Поїхав із товаришем до його родичів. Мотоциклом. Товариш любив проїхатися «з вітерцем». Так було й цього разу. На одному з крутих поворотів мотоцикл злетів із дороги. Товариш добряче потовкся, але залишився живий. Для Степана цей день став останнім.

Віра сподівалася: після смерті брата Люба опам'ятається, пом'якшає. На жаль...

— Антоне, ми втратили двох дітей, — мовила до чоловіка.

Синова смерть і доньчина впертість підкосили Вірині здоров'я. Жінка гасла, мов свічка: тихенько і сумно. Невдовзі поруч зі Степаною могилою з'явилася й Вірина.

Антон із рідною сестрою перебирали Вірині речі. У сумці-торбинці, яку дружина брала до лікарні, лежав старий товстий зошит. Вірин щоденник. Почала його вести ще тоді, коли Антон запропонував заміжжя.

Продовження на с. 8

Більше неймовірних історій — в інших наших виданнях:
«Так ніхто не кохав» і «Цікава газета на вихідні»!
А також на сайті **volyn.com.ua**

